

із тіла повертаюся твого
не довіряючи дороговказам
заблуканий павук плете
круті стежки крізь час
що від роси горять
крізь бунт бджолиний пробираюся
немов назад до себе
лишивши за собою зайве й необхідне
я повертаюся до вогкої землі —
освячений твоєю цнотою.

Збірка « [Комашиний вимір](#) ».